

ДАМЯН ДАМЯНОВ
ВИДЕНИЕ НА СВЕЩ

chitanka.info

На Е.

*Бях млад... И тя... А токът спря. Във пещ
от щастие горяхме. С ореоли
върху стените в полумрак зловец...
Гореше тялото ѝ като свещ
свещта бе като тялото ѝ гола.*

*И вкопчени във бездиханна страст,
почти със святост, с нежност, без превземки
се любехме. А стаята край нас
бе пълна с двете сенки — тя и аз.
Тя имаше на тялото си бенка.*

*Като маслина. На самата гръд.
И във онези гладнички години —
за първи път докоснал женска плът —
маслини ядох. И за първи път
се чувствах сит. Сит — от една маслина.*

*... Но много време мина оттогаз...
Тя жива ли е? Де е? Хич не зная...
Тъмница-старост легна между нас.
И няма чудеса. И няма страст.
Светът — стъкмен като безсвещна стая.*

*Не, впрочем има свещ... като на гроб...
Пак гасне токът. Паля свещ, а в здрача
по нея — сълзи, бели сълзи рой.
И само моята сянка — в свършен род —
жълтее в пламъчето... А свещта си плаче.*

*Обгражда ме и тъмен, и голям
всемир като маслина, като бенка.
И колкото маслината да ям,
все гладен си оставам в мрака сам...
И раснат на стената двете сенки.*

12.12.1990 г.

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.